

✧ Texty na tento týden - Gn 15:13–21; Žd 3 a 4

✧ Základní verš

„Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.“ (Žd 4:9)

První dvě kapitoly listu Židům popisují Ježíše, který bude uveden na nebeský trůn jako Vládce a Vysvoboditel Božího lidu. Kapitoly 3 a 4 představují Ježíše jako toho, kdo nám nabízí odpočinek. Tento postup dává smysl, jestliže si uvědomíme, že smlouva s Davidem slibovala, že Bůh dá zaslíbenému králi a jeho lidu odpočinek a klid od všech nepřátel (2S 7,10.11). Tento odpočinek můžeme prožívat i my nyní, kdy Ježíš sedí po Boží pravici.

List Židům mluví o odpočinku, který patří Bohu, a o sobotním odpočinku (Žd 4,1–11), kdy Bůh věnoval svůj odpočinek i Adamovi a Evě. První sobota byla dokonalá, prožítá s tím, kdo tuto dokonalost umožnil. Bůh i nám slibuje sobotní odpočinek a správné zachovávání soboty je připomínkou zaslíbení, že Bůh tuto dokonalost opět navrátí.

Když zachováváme sobotu, uvědomujeme si, že Bůh se o nás dokonale postaral. Tím, že svět stvořil, a tím, že ho vykoupil na kříži. Skutečné zachovávání soboty nás odkazuje zpět ke stvoření. Zároveň však také nabízí v tomto nedokonalém světě předchut' budoucnosti, kterou Bůh zaslíbil.

✧ Osnova lekce:

Tato lekce se bude věnovat poselství 3. a 4. kapitoly listu Židům, jež na čtenáře aplikuje předobraznou zkušenost Izraelců, kteří při své cestě pustinou nedůvěřovali Hospodinu, a tak se připravili o zaslíbené „odpočinutí“. Jejich příklad je o to varovnější, že nám dnes Ježíš nabízí daleko lepší „odpočinutí“.

- Gn 15:13–21: Boží zaslíbení „odpočinku“ (neděle)
- Žd 3:12–19: Nevěra, která nás připravuje o „odpočinutí“ (pondělí)
- Žd 4:3–8: Potřeba rozhodnout se pro dar odpočinutí už „dnes“ (úterý)
- Žd 3:11; 4,1.3.5.10: Jedinečnost „Božího odpočinku“ (středa)
- Žd 4:8–11: „Odpočinutí“ jako obraz budoucí spásy (čtvrtek)

NE 23. ledna – ZEMĚ JAKO MÍSTO ODPOČINKU

Gn 15:13-21 „¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jměním. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpálenými kusy prošla ohnivá pochoděň. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu, ¹⁹zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců, ²⁰Chetejců, Perizejců a Refájců, ²¹Emorejců, Kenaanců, Girgašejců a Jebúsejců.““

Ex 9:1 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužil!““

Ž 105:43-45 „⁴³Vyvedl svůj lid – a veselili se, svoje vyvolené – a plesali. ⁴⁴Daroval jim země pronárodů, výsledek námahy národů obdrželi, ⁴⁵aby dbali na jeho nařízení a zachovávali jeho zákony. Haleluja.“

Ex 5:5 „A faraó pokračoval: „Hle, lidu země je teď mnoho, a vy chcete, aby nechali svých robot?““

Gn 11:31.32 „³¹I vzal Terach svého syna Abrama a vnuka Lota, syna Háranova, a snachu Sárá, ženu svého syna Abrama, a vyšli spolu z Kaldejského Uru. Cestou do země kenaanské přišli do Cháranu a usadili se tam. ³²Dnů Terachových bylo dvě stě pět let, když v Cháranu umřel.“

Gn 12:1-4 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ ⁴A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu.“

Ex 19:4 „Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.“

Dt 12:1-14 „¹Toto jsou nařízení a práva, která budete bedlivě dodržovat v zemi, kterou ti dal do vlastnictví Hospodin, Bůh tvých otců, po všechny dny, v nichž budete žít na zemi. ²Úplně zničíte všechna místa, kde pronárody, jež si podrobíte, sloužily svým bohům na vysokých horách i na pahorcích a pod každým zeleným stromem. ³Jejich oltáře zboříte, jejich posvátné sloupy roztřístíte, jejich posvátné kůly spálíte, tesané sochy jejich bohů pokácte a jejich jméno z toho místa vyhladíte. ⁴Pro Hospodina, svého Boha, nesmíte udělat nic takového, ⁵ale budete vyhledávat místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, ze všech vašich kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno; tam budeš přicházet. ⁶Tam budete přinášet své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obětí pozdvihování svých rukou, záslibné a dobrovolné dary i prvorozené kusy ze svého skotu a bravu. ⁷Budete tam jíst před Hospodinem, svým Bohem, a vy i váš dům se budete radovat ze všeho, k čemu jste přiložili ruku, v čem ti požehnal Hospodin, tvůj Bůh. ⁸Nebudete už dělat to, co zde děláme dnes, co každý sám pokládá za správné. ⁹Dosud jste totiž nevěšeli do místa odpočinutí a neujali se dědictví, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁰Ale až přejdete Jordán a usadíte se v zemi, kterou vám přiděluje do dědictví Hospodin, váš Bůh, až vám dá odpočinutí ode všech vašich okolních nepřátel, takže budete sídlit bezpečně, ¹¹potom na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, budete přinášet všechno, co vám přikazují: své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obětí pozdvihování svých rukou i všechno nejlepší ze svých záslibných darů, které jste Hospodinu přislíbili. ¹²Budete se radovat před Hospodinem, svým Bohem, vy i vaši synové a vaše dcery, vaši otroci a vaše otrokyně i lévíjec, který žije v tvých branách, protože nemá mezi vámi podíl ani dědictví. ¹³Střež se, abys neobětoval své zápalné oběti na jakémkoli místě, které by sis vyhlédl. ¹⁴Jenom na tom místě, které si vyvolí Hospodin v jednom z tvých kmenů, budeš obětovat své zápalné oběti, tam budeš vykonávat všechno, co ti přikazují.“

Ex 20:8-11 „⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

PO 24. ledna – NEBEZPEČÍ NEVĚRY

Žd 3:12-19 „¹²Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha. ¹³Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono „dnes“, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezavrdil. ¹⁴Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevně až do konce. ¹⁵Je řečeno: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezavrhujte svá srdce ve vzdoru!“ ¹⁶Kdo slyšel a zatvrdil se? Což to nebyli všichni, kdo vyšli z Egypta pod Mojžíšovým vedením? ¹⁷A na koho se Bůh hněval po čtyřicet let? Zdal ne na ty, kdo zhřešili a jejichž těla padla na poušti? ¹⁸A komu přísahal, že nevejdou do jeho odpočinutí, ne-li těm, kdo se vzepřeli? ¹⁹Tak vidíme, že nemohli vejít pro svou nevěru.“

Nu 13:32 „Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: „Země, kterou jsme při průzkumu prošli, je země, která požírá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy.“

Nu 14:7-9 „⁷A domlouvali celé pospolitosti Izraelců: „Země, kterou jsme při průzkumu procházeli, je země převelice dobrá. ⁸Jestliže nám Hospodin bude přát, uvede nás do této země a dá nám ji. Je to země oplývající mlékem a medem. ⁹Nechtějte se přece bouřit proti Hospodinu. Nebojte se lidu té země. Sníme je jako chleba. Jejich ochrana od nich odstoupila, kdežto s námi je Hospodin. Nebojte se jich!““

PÁ 28. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Je velmi důležité, že Pavel v listu Židům používá sobotní odpočinek, a ne neděli, jako symbol spasení z milosti, kterou nám nabízí Bůh. Znamená to, že sobota byla stále uznávána a věřící ji dodržovali. Od druhého století po Kristu však nacházíme důkazy o změně, kterou provedla církev. Zachovávat soboty se přestávalo považovat za symbol spásy a místo toho se považovalo za symbol věrnosti judaismu a staré smlouvě, kterému je třeba se vyhnout. Dodržování soboty se stalo ekvivalentem „judaizování“. Ignác z Antiochie (kolem 110 po Kristu) poznamenal: „Ti, kteří žili podle starého pořádku, našli novou naději. Už nedodržují sobotu, ale den Páně, den, kdy byl náš život vzkříšen s Kristem.“ (Doukhan Jacques B., Israel and the Church: Two Voices for the Same God. Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 2002, s. 42) Podobně Markión nařídil svým následovníkům, aby se v sobotu postili na znamení odmítnutí Židů a jejich Boha. Victorinus nechtěl působit, že „dodržuje sobotu Židů“ (Viz Israel and the Church, s. 41–45.) To, že křesťanská církev přestala chápat sobotu jako symbol spasení z milosti, vedlo k tomu, že ji přestali dodržovat.

„Sobota je tedy znamením Kristovy posvěcující moci. Je určena každému, koho Kristus posvěcuje. Patří všem, kdo se skrze něho stávají součástí Božího Izraele. [...] Sobota poukazuje na dílo stvoření jako na důkaz Kristovy vykupitelské moci. Připomíná ztracený pokoj ráje a vypráví o obnoveném pokoji, který se k lidem vrací skrze Spasitele. Celá příroda opakuje jeho pozvání: ‚Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.‘ (Mt 11,28)“ (DA 288.289; TV 181)

Otázky k rozhovoru

1. Jaký je vztah mezi zachováváním soboty a ospravedlněním z víry?
2. Jaký je rozdíl mezi skutečným zachováváním soboty a zákonickým zachováváním soboty? Jak můžeme tento rozdíl nejen chápat, ale také zažít při osobním zachovávání soboty?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Ex 40:36-38 „³⁶Kdykoli se oblak z příbytku zvedl, vytáhli Izraelci ze všech svých stanovišť. ³⁷Jestliže se oblak nezvedal, nevytáhli, dokud se nezvedl. ³⁸Hospodinův oblak býval ve dne nad příbytkem a v noci na něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejich stanovištích.“

Neh 9:15-17 „¹⁵Dal jsi jim chléb z nebe, když hladověli, vyvedl jsi jim vodu ze skaliska, když žíznili. A řekl jsi jim, aby šli obsadit zemi, o které jsi s pozvednutím ruky přísáhl, že jim ji dáš. ¹⁶Ale oni, naši otcové, se zpujné vyvyšovali, byli tvrdosíjnější a neposlouchali tvé příkazy. ¹⁷Odmítli poslouchat a ani si nevzpomněli na divuplné skutky, které jsi pro ně činil. Byli tvrdosíjnější a vzali si vzdorně do hlavy, že se vrátí do svého otroctví. Ty jsi však Bůh ochotný odpouštět, milostivý a soucitný, shovívavý a nesmírně milosrdný, proto jsi je neopustil.“

Žd 10:6-24 „²⁴Přežádoucí zem si zprotivili, nevěřili jeho slovu, ²⁵žehrali v svých stanech, Hospodina neposlechli. ²⁶Pozvedl k přísaze proti nim svou ruku, že je v té poušti nechá padnout.“

1K 10:5-10 „⁵A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vřdyť ‚poušť byla poseta jejich těly‘. ⁶To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. ⁷A také nebudte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: ‚Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.‘ ⁸Ani se neoddávajme smilstvu jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třináct tisíc. ⁹A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich, a hynuli od hadího uštknutí, ¹⁰ani nereptejte jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhubcem.“

Žd 4:2 „I nám se přece dostalo zaslíbení jako těm na poušti. Ale zvěst, kterou slyšeli, jim neprospěla, když ji vírou nepřijali.“

Žd 3:13 „Naopak, povzbuzujte se navzájem den co den, dokud ještě trvá ono ‚dnes‘, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezavrdil.“

Žd 10:24 „Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům.“

Žd 12:15 „Dbejte na to, ať nikdo neproměšká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé.“

ÚT 25. ledna – DNEŠ, POKUD USLYŠÍTE JEHO HLAS

Žd 4:3-8 „³Nebor' do odpočínutí vcházíme jen my, kdo jsme uvěřili, jak bylo řečeno: ‚Přísahal jsem ve svém hněvu: Do mého odpočínutí nevejdou!‘ To řekl Bůh, ač jeho odpočínutí trvá od chvíle, kdy stvořil svět. ⁴O sedmém dni je přece v Písmu řečeno: ‚I odpočinul Bůh sedmého dne od všeho svého díla.‘ ⁵Zde však čteme: ‚Do mého odpočínutí nevejdou.‘ ⁶Trvá-li tedy možnost, aby někteří do odpočínutí vešli, a ti, kterým ta zvěst byla nejprve ohlášena, pro neposlušnost nevešli, ⁷určuje Bůh jiné ‚dnes‘. V Davidových žalmech, tedy po dlouhé době, jak už bylo pověděno, říká: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce!‘ ⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočínutí, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu.“

Žd 4:1-9 „¹Střežme se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, proměškal vstup do Božího odpočínutí. ... ⁹Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou.“

Žd 4:1 ČSP „Stále platí zaslíbení pro vstup do jeho odpočínutí, bojme se tedy, aby se snad neukázalo, že někdo z vás je proměškal.“

Ž 95 „¹Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy, ²vstupme před jeho tvář s díkyvdáním, oslavujme ho hlaholem žalmu! ³Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. ⁴On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. ⁵Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce. ⁶Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. ⁷On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, ⁸nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokoušení na poušti v Masse, ⁹kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy. ¹⁰Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým cestám se nezná. ¹¹Proto jsem se v hněvu zapřísáhl: Nevejdou do mého odpočínutí!“

Dt 5:1-3 „¹Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Slyš, Izraeli, nařízení a práva, která vám dnes vyhlašuji. Učte se jim a bedlivě je dodržujte. ²Hospodin, náš Bůh, s námi uzavřel na Chorébu smlouvu. ³Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale s námi všemi, kteří jsme tu dnes nežijeme.“

Dt 4:8 „A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?“

Dt 6:6 „A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci.“

Dt 11:1-7 „¹Budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš dbát na to, co ti svěřil, na jeho nařízení, práva a přikázání po všechny dny. ²Znáte dnes přece to, co vaši synové nepoznali a neviděli, totiž napominání Hospodina, vašeho Boha, jeho velikost, jeho pevnou ruku a vztaženou paži, ³jeho znamení a činy, které vykonal uprostřed Egypta na faraónovi, králi

egyptském, a celé jeho zemi, ⁴všechno, co učinil egyptskému vojsku, jeho koním a vozům, jak je zaplavil vodou Rákoso-
vého moře, když vás pronásledovali, ano, Hospodin je vyhubil – tak tomu je dodnes; ⁵a co s vámi učinil na poušti, než jste
přišli až na toto místo, ⁶a jak naložil s Dátanem a Abíramem, syny Rúbenovce Eliába, jak země rozefela svůj chřtán
a pohltila je uprostřed celého Izraele i s jejich rodinami a stany i se všemi jejich přivrženci. ⁷Na vlastní oči jste přece
spatřili celé to veliké Hospodinovo dílo, které vykonal.“

Joz 24:15 „Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým
sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufratem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme
sloužit Hospodinu.“

2K 6:2 „Vždyť je psáno: ‚V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc.‘ Hle, nyní je čas příhod-
ný, nyní je den spásy!“

Žd 3:7-15 „⁷Proto, jak říká Duch svatý: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, ... ¹⁵Je řečeno: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas,
nezatvrzujte svá srdce ve vzdor.‘“

Žd 2:14-16 „¹⁴Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí
vládne, totiž ďábla, ¹⁵a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶Neujímá se
přece andělů, ale, ujímá se potomků Abrahamových.“

Žd 4:14-16 „¹⁴Protože máme mocného velekněze, který vstoupil až před Boží tvář, Ježíše, Syna Božího, držme se toho, co
vyznáváme. ¹⁵Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna
pokusení jako my, ale nedopusil se hříchu. ¹⁶Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a nalezi
milost a pomoc v pravý čas.“

ST 26. ledna – VSTUP DO BOŽÍHO ODPOČINKU

Žd 3:11 „Ve svém hněvu jsem přísahal: ‚Nevejdu do mého odpočinku!‘“

Žd 4:1.3.5.9-11.16 „¹Sřezme se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, promeškal
vstup do Božího odpočinku.“

3 *Neboť do odpočinku vcházíme jen my, kdo jsme uvěřili, jak bylo řečeno: „Přísahal jsem ve svém hněvu:
Do mého odpočinku nevejdu!“ To řekl Bůh, až jeho odpočinku trvá od chvíle, kdy stvořil svět.*

5 *Zde však čteme: „Do mého odpočinku nevejdu.“*

9 *Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku,
odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého. ¹¹A tak usilujme, abychom vešli do toho odpo-
činku a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti.*

16 *Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý
čas.“*

Ex 20:8-11 „⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale
sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj
otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytčce ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi,
moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako sva-
tý.“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat
a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty
ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytčce ani tvůj host, který žije
v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě
Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztáženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den
odpočinku.“

Ex 31:18 „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědeckví; byly to kamenné desky psané
Božím prstem.“

J 19:30 „Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skonal.“

Gn 2:1-3 „¹Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy. ²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal;
sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své
stvořitelské dílo.“

Žd 10:12-14 „¹²Kristus však přinesl za hříchy jedinou obět, navěky usedl po pravici Boží ¹³a hledí vstříc tomu, až mu
budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu. ¹⁴Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“

1Kr 5:1-5 „¹Šalomoun vládl nad všemi královstvími od řeky Eufratu až k zemi pelištejské a až k hranicím Egypta; odtud
přinášeli Šalomounovi dary a sloužili mu po všechny dny jeho života. ²Na jeden den se u Šalomounova dvora spotřebova-
lo třicet kórů bílé mouky a šedesát kórů mouky ječné, ³deset kusů krmného hovězího dobytka a dvacet kusů dobytka
za pastvy, sto kusů ovcí a koz, kromě jelenů, gazel, antilop a vykrmené drůbeže. ⁴Panoval nad celým územím na západ od
Řeky od Tíjsachu až ke Gáze, nad všemi králi za Řekou, a měl pokoj ode všech sousedů. ⁵A Juda i Izrael bydleli v bezpečí
po všechny dny Šalomounovy, každý pod svou vinnou révou a pod svým fíkovníkem, od Danu až po Beer-šebu.“

Ex 15:18-21 „¹⁸Hospodin kraluje navěky a navždy.“ ¹⁹Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdu vešli do moře,
Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře. ²⁰Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra
Áronova, do ruky bubínky a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním rejži. ²¹A Mirjam střídavě s muži zpěvovala:
„Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvyšil, smetl do moře koně i s jezdcem.““

Dt 11:24 „Každé místo, na něž vaše noha šlápně, bude vaše: od pouště po Libanón, od Řeky, řeky Eufratu, až k Zadnímu
moři, to vše bude vaše území.“

2S 8:1-14 „¹Potom David porazil Pelištejce a podrobil si je. Zbavil Pelištejce vlády nad mateřským městem Gatem .
²Porazil i Moábce a přeměřil je provazcem; rozkázal jim ulehnout na zem, dva provazce jich odměřil k usmrcení, jeden
celý k zachování při životě. Tak se Moábci stali Davidovými otroky a odváděli dávky. ³David porazil také Hadad-ezera,
syna Rechóbova, krále Soby, když táhl, aby se zmocnil řeky Eufratu . ⁴David zajal jeho sedm set jezdců a dvacet tisíc
pěšáků. David ochromil koně celé vozby a ponechal koně jen ke stu vozům. ⁵Hadad-ezerovi, králi Soby, přišli na pomoc
Aramejci z Damašku. David pobil z Aramejců dvaadvacet tisíc mužů. ⁶Pak David umístil do damašského Aramu výsostná
znamení. Tak se i Aramejci stali Davidovými otroky a odváděli dávky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.
⁷David také pobral zlaté štíty, které měli Hadad-ezerovi služebníci, a přinesl je do Jeruzaléma. ⁸Z Betachu a z Berótaje,
Hadad-ezerových měst, pobral král David velké množství mědi. ⁹Když Toí, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé
Hadad-ezerovo vojsko, ¹⁰poslal Toí svého syna Jórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho
hody a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil. Hadad-ezer vedl totiž s Toím války. Jóram s sebou přinesl stříbrné, zlaté
a měděné předměty. ¹¹I ty král David zasvětil Hospodinu; zasvětil je spolu se stříbrem a zlatem ode všech podmaněných
pronárodů, ¹²od Aramejců, Moábců, Amónovců, Pelištejců, Amáleka, i z kořisti od Hadad-ezera, syna Rechóbova, krále
Soby. ¹³Tak si David získal jméno, když se vracel po svém vítězství nad osmnácti tisíci Aramejců v Solném údolí.
¹⁴I v Edómu umístil výsostná znamení, umístil výsostná znamení po celém Edómu. Všichni Edómci se stali Davidovými
otroky. Hospodin Davida zachraňoval, ať šel kamkoli.“

ČT 27. ledna – PŘEDZVĚST NOVÉHO STVOŘENÍ

Žd 4:8-11 „⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. ⁹Tak
má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku, odpoči-
ne od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého. ¹¹A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinku
a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti.“

Žd 4:8-11 „⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. ⁹Tak má Boží lid pravý
sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku, odpočine od svého díla, tak jako Bůh
odpočinul od svého. ¹¹A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinku a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na pou-
šti.“

ČT 27. ledna – PŘEDZVĚST NOVÉHO STVOŘENÍ

Žd 4:8-11 „⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. ⁹Tak
má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku, odpoči-
ne od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého. ¹¹A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinku
a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na poušti.“

Žd 4:8-11 „⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. ⁹Tak má Boží lid pravý
sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku, odpočine od svého díla, tak jako Bůh
odpočinul od svého. ¹¹A tak usilujme, abychom vešli do toho odpočinku a nikdo pro neposlušnost nepadl jako ti na pou-
šti.“

